

należy interpretować w ten sposób, że:

stoją one na przeszkodzie uregulowaniu lub praktyce krajowej, które sprawiają, że wyroki dotyczące korupcji i nadużyć finansowych związanych z podatkiem od wartości dodanej, które nie zostały wydane w pierwszej instancji przez sądy orzekające złożone z sędziów wyspecjalizowanych w tej dziedzinie lub, w postępowaniu apelacyjnym, przez sądy orzekające, których wszyscy członkowie zostali wyłonieni w drodze losowania, są bezwzględnie nieważne, skutkiem czego dane sprawy dotyczące korupcji i nadużyć finansowych związanych z podatkiem od wartości dodanej muszą, w stosownym przypadku wskutek wniesienia skargi nadzwyczajnej o uchylenie prawomocnego orzeczenia, zostać rozpoznane w pierwszej lub w drugiej instancji, jeżeli stosowanie tego uregulowania lub tej praktyki krajowej może prowadzić do systemowego ryzyka bezkarności czynów stanowiących poważne przestępstwa nadużyć finansowych naruszających interesy finansowe Unii lub generalnie korupcji. Obowiązek zapewnienia, aby tego rodzaju przestępstwa podlegały skutecznym i odstrasającym sankcjom, nie zwalnia sądu odsyłającego z konieczności zbadania poszanowania praw podstawowych zagwarantowanych w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Wymogi wynikające z tego art. 47 akapit drugi zdanie pierwsze nie stanowią przeszkody dla niestosowania tego rodzaju uregulowania lub praktyki krajowej, jeżeli takie uregulowanie lub taka praktyka mogą prowadzić do powstania tego rodzaju systemowego ryzyka bezkarności.

- 2) Artykuł 2 i art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE, jak również decyzję 2006/928

należy interpretować w ten sposób, że:

nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu lub praktyce krajowej, które sprawiają, że orzeczenia krajowego sądu konstytucyjnego wiążą sądy powszechne, pod warunkiem że prawo krajowe zawiera gwarancje niezależności owego sądu konstytucyjnego, w szczególności od władz ustawodawczej i wykonawczej, takie jak wymagane na gruncie powyższych postanowień i przepisów. Natomiast wspomniane postanowienia traktatu UE i rzeczoną decyzję należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które sprawia, że każde niezastosowanie się do orzeczenia krajowego sądu konstytucyjnego przez sędziów krajowych sądów powszechnych może spowodować wszczęcie wobec nich postępowania dyscyplinarnego.

- 3) Zasadę pierwszeństwa prawa Unii należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie uregulowaniu lub praktyce krajowej, które sprawiają, że krajowe sądy powszechne są związane orzeczeniami krajowego sądu konstytucyjnego i nie mogą, pod rygorem popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, odstąpić, z mocy własnych uprawnień, od stosowania orzecznictwa wynikającego z tych orzeczeń, nawet jeżeli uważają one, w świetle wyroku Trybunału, że orzecznictwo to jest sprzeczne z art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE, art. 325 ust. 1 TFUE lub decyzją 2006/928.

(¹) Dz.U. C 201 z 15.06.2020.

Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 26 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře – Republika Czeska) – RegioJet a.s./České dráhy a.s.

(Sprawa C-104/21 (¹), RegioJet)

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 53 ust. 2 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Artykuł 267 TFUE – Pojęcie „sądu” – Kryteria strukturalne i funkcjonalne – Wykonywanie funkcji sądowniczych lub administracyjnych – Dyrektywa 2012/34/UE – Artykuły 55 i 56 – Jeden krajowy podmiot nadzoru sektora kolejowego – Niezależny organ nadzoru sektorowego – Uprawnienie do działania z urzędu – Uprawnienie do nakładania sankcji – Orzeczenia podlegające zaskarżeniu w postępowaniu sądowym – Ocywista niedopuszczalność wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym]

(2023/C 104/10)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: RegioJet a.s.

Strona przeciwna: České dráhy a.s.

Sentencja

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře (urząd ds. dostępu do infrastruktury transportowej, Republika Czeska) postanowieniem z dnia 19 lutego 2021 r., jest oczywiście niedopuszczalny.

⁽¹⁾ Dz.U. C 148 z 26.4.2021.

Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 15 listopada 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Okrazhen sad – Vidin – Bułgaria) – Corporate Commercial Bank, w upadłości/Elit Petrol AD

(Sprawa C-260/21 ⁽¹⁾, Corporate Commercial Bank)

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 53 § 2 oraz art. 94 i 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Postępowanie upadłościowe – Potrącenia wzajemnych wierzytelności dokonane z instytucją kredytową w upadłości – Zmiana z mocą wsteczną warunków dokonywania tych potrąceń – Przepisy krajowe uznane za sprzeczne z konstytucją – Sytuacja o charakterze wyłącznie krajowym – Oczywista niedopuszczalność]

(2023/C 104/11)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Okrazhen sad – Vidin

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Corporate Commercial Bank, w upadłości

Strona przeciwna: Elit Petrol AD

Sentencja

- 1) Artykuł 19 ust. 1 akapit drugi TUE należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on przyjęciu przez państwo członkowskie ogólnych zasad dotyczących potrącenia w ramach upadłości bankowej, nawet z mocą wsteczną.
- 2) Pytania od pierwszego do czwartego oraz pytanie szóste przedstawione przez Okrazhen sad Vidin (sąd okręgowy w Widinie, Bułgaria) są oczywiście niedopuszczalne.

⁽¹⁾ Dz.U. C 252 z 28.6.2021.

Postanowienie Trybunału szósta izba) z dnia 9 grudnia 2022 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) – Portugalia] – The Navigator Company SA, Navigator Pulp Figueira SA/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Sprawa C-459/21 ⁽¹⁾, The Navigator Company i Navigator Pulp Figueira)

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 176 – Wyłączenie prawa do odliczenia VAT – Mniej korzystny system w stosunku do mechanizmu odliczania kosztów przewidzianego dla podatku bezpośredniego regulowanego przez prawo krajowe – Zasada równoważności – Brak możliwości zastosowania]

(2023/C 104/12)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)